PROGRAMMA

Quo

Studioſa Iuventus,

ne

Svadentibus BACCHI hilarijs,

Cum vulgo in luxum fluere velit, admonetur,

PROPOSITUM

RECTORE

Univerſitatis Roſtochienſis

JOACHIMO STOCKMANNO,

Phil. & Med. D. ac Prof.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. L.

58780 (6)

WELLCOME LIBRARY INSTITUTE

BElla, *veteri nomine*, Duella, plurima, eaq; famoſiſsima, cum ſacræ, tum profanæ hiſtoriæ commemorant; Nec ulla regio ita fælix, ullum ſeculum ita aureum fuit, quin ferreos belli motus, & deplorandas inde varias ſenſerit calamitates, (religionis & juſtitiæ contemtum, homicidia, ſtupra, adulteria, furta, rapinas, ſacrilegia, domorum, templorum, urbium jncendia, ruinas, excidia) Quæ omnia, O utinam! nec noſtra ſenſiſſet communis Patria, florentiſsima olim & opulentiſsima, nunc diruta & exhauſta Germania.

Nullum verò bellum hominum memoria prodidit famoſius, quàm quod quadrageſimali hoc tempore, non hi vel illi, hoc vel illo modo denunciant fæciales, & inter illos imprimis pater patratus, ſed verbi divini Præcones templorum è ſuggeſtu ſolemniter publicant, idq; non Aſiaticum, vel Græcum, vel Romanum &c. Sed ſacrum, ubi non Crœſus & Cyrus, Alexander & Darius, Annibal & Scipio dimicant, ſed ab una parte in aciem prodit, Dominus cœlorum, Rex

Regum, Jehovah omnipotens, gentis humanæ pater atq; cuſtos; ab altera parte humani generis juratus & capitalis hoſtis, aëris & mundi dominus, promptiſsimus audacia, viribus robuſtiſsimus, dolis verſatiſsimus, pugnandi arte & ſtudio indefatigabilis, in omnes partes variabilis, bellator aſtutiſsimus Satanas.

Et hoc illud eſt bellum; quod in paradiſo primùm, perſonatus, & ſerpentis blandiſsimi olim animalis formam dolosè indutus diabolus, noſtris protoplaſtis movit, & porro in quorumvis hominum perniciem indies renovat, mutatâ ſubinde, etiam in angelum lucis forma, varieq; mutatis armis; Nec enim vi ſemper & manifeſto impetu rem agit, enſibus, machæris, lanceis, haſtis, multò minus terribili ſonitu formidandis bombardis & tormentis, ſed occultis, ut plurimum, cuniculis, tacitisq; technis, avaritiæ, ſuperbiæ aliorumq; innumerabilium vitiorum doloſis retibus, & hoc bacchanalium tempore ebrietatis potiſsimum & luxuriæ illecebris. De quo, *neſcio, quô nomine, quo jure dicto feſto*, lice multa, & varia notent alia atq; alia programma ta, & ſtudioſam juventutem non uno modo ind dehortentur, liceat mihi ſequentia hac occaſio ne repetere:

Vetu

Vetus eſt, ſed infelix, quod his diebus paſſim agitatur, ſtultorum ſeu furioſorum Bacchantium feſtum: cujus intermiſſionem, imò æternam oblivionem ſuadere nobis debet, præter alia non tantum ortus profanus, ſed & progreſſus atq; uſus turpiſſimus, finis deniq; & exitus calamitoſus. Ortum certe debemus hoſti generis humani, malorum authori, qui primis temporibus, ut in alias nominis cultusq; divini profanationes genus noſtrum prolectavit, ita ne his quidem illud antiquum ſuum intermiſit, ſed & quibuscunq; modis poteſt, hodieq; urgere pergit. In paradiſo primos homines perſonatus (Quod ex ſuperioribus conſtat) decepit, ac imaginem DEI, quâ ornati erant, triſti ſucceſſu haud leviter obſcuratam interpolavit. Idem negotium varijs rationibus ab eodem artifice deinceps & in ipſo DEI populo, & apud gentes tractatum eſt. In Deuteron: interdicitur Iſraëlitis, ne quis mutatis veſtibus mentiatur ſexum ſequiorem; quod, cum huic feſto ſolemne ſit, eo ipſo indicatur, hunc morem inter ipſos non fuiſſe omninò inuſitatum. Quod eo veriſimilius eſt, cum etiam Aſtarten ſive Venerem, quam Salomon rex ædificato fano veneratus eſt, ejusq; cubicularium Lampſacenum, cujus fœdiſſima ſacra usq; ad Aſæ Regis tempora permanſerunt, coluerint. Hunc morem acceperunt haud dubiè ab Ægyptijs, apud quos Bacchanalia in uſu fuiſſe tradit Herod: lib. 2. qui ea, ut & alia plurima, in alias regiones quaſi colonias,

 per

per idoneos & ſuperſtitioni deditos miniſtros transmiſſa propagarunt. Inter quos Melampus quidam ad Græcos ea detulit, quorum initia ſic à Sophiſtis aucta ſunt, ut in Italiam propagari ac Hetruriæ primum, deinde Romæ commendari & frequentari potuerint, quod Livius lib. 39. luculenter commemorat. Ibi vero licet Sp. Poſthumij Albini Coſ. vigilantia ac ſeveritate turbata ſint: tamen ita aboleri non potuerunt, ut in locum Ethniciſmi ſuccedente Chriſtianiſmo, nec obſcura nec parva ſigna veteris impietatis relinquerentur. Imo res tanto indignior viſa, quod eo tempore, quo meditatio paſſionis Dominicæ animos piorum occupare ſolet ac debet, hi ſive ludi, ſive ſacra celebrantur & vulgo agitantur à priſcis nihil vel parum, quippe perſonis tantum mutatis, diverſa. Priſcorum verò illorum obſcænitatem Herodotus, Livius, Plutarchus, alij ſic deſcribunt, ut major appareat, quam quibus vel aures, vel oculi, multò minus animi piorum ſint violandi ac maculandi. Noſtro tempore & his locis conſtant fere, quantum in ſenſus venit conventu ebrioſo, habitu perſonato & motu laſcivo; ſi ritè litari debeat: ut enim ad alia omnia tanto projectior ſit audacia & inpudentia, ipſe Bacchus ab ebrietate ludos auſpicato committit: quæ cum occupavit Symmyſtas, quid non deſignat? Ibi concipitur facinus ab ebrio, quod perſonatus exſequatur: Impellunt occaſiones, quibus nihil obſcæni denegatur: Vinum animos obruit, nox pudoris diſcri-

men

men exſtinguit. Neq; clamori, neq; rixis, neq; tumultui neq; flagitio parcitur. Accedit laſcivia, quæ Baccho duce eũ utitur comite venere, quæ mens tanto caſtitatis vallo munita eſt, quæ non admittat hoſtem, eiq; ſe expugnandam & contaminandam permittat. Hæc ergo tam præclara ſolennitas, quem finem & exitum nobis pollicetur? Iram DEI ſi veremur, quæ major & juſtior concipi poteſt à creatore, quam jure meritoq; concipi deberet contra creaturam, quæ ab ipſo ad hoſtem & adverſarium deficit; quæ pro Dei imagine ad quam homo creatus eſt, obſcænam adverſarij deformitatem adſumit; quæ cum homo ſit, Satyrum, Silenum, Ægipanem referre mavult; qui vir conditus eſt, emaſculatur & mollitie fœminam ſuperare contendit; qui ratione donatus eſt, in Fauni vel Fatui brutam & abſurdam conditionem degenerat; Nihil deniq; tam deforme, tam horridum, tam agreſte, quod huic ſacro thyaſotæ ſimulando convenire non arbitrantur. Quid? quod hac ira DEI juſtiſsima ſæpe fiat, ut fabula cataſtrophen luctuoſam inveniat ac infelici exitu turbetur? Sunt enim & alia multa, & in ijs eximia ejus caſus exempla, quæ de Carolo VI. Gallorum Rege & Eberhardo Hohenloenſi Comite leguntur & commemorantur.

Fugito itaq; ſtudioſa Juventus, turpiſsima ad ſchalas Gemonias, imo gehennam releganda Bacchanalia; Reſeca libidinem turpiſsimos helluo-

luonum mores æmulandi; Ulyſsis ceram arripe, ne voluptatum illecebris circumveniaris, Cogita exemplum filii perditi acerba fama puniti, Holohpernis madidi animam evomentis. Lothi per ebrietatem inceſto polluti, & alia luxuriæ mala. Vindica ingenium ab interitu, famam ab ignominia, corpus, quod tot nequitiæ pervigiliis exhauris, à præmaturo fato, animam deniq; à ſulphuriis gehennæ undis. Illud Auguſtini non hoc ſolum rempore, ſed ſemper cogitans: Maledictus, qui florem juventutis diabolo, fœces ſenectutis DEO conſecrat. P P, ſub ſigillo

Magiſtratus, Dominica Eſto

mihi 1650.